

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 2. Confirmantur prædicta feruenti Rvth exemplo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 2. Confirmantur predicta feruenti RVTH exemplo.

OMNIVM, quæ hæcenus dicta sunt, in signe & heroicum habemus exemplum in quatuor feruentibus propositis, quæ insignis illa RVTH generoso animo expressit, quando NOEMI (vt habet paraphrasis Chaldaica) aperuit ei quatuor præcipua capita eorum, quæ agenda ipsi essent, si serid & ex corde vellet conuerti ad DEVM Israel. PRIMVM erat, quod si semel ex terra Moab, & materna domo egrederetur, nunquam esset illi ad eam redeundum: nam Israelitas non posse cohabitare gentilibus, ob periculum prauos eorum mores imitandi. Ad quod animo generoso illa respondit: *a quocunque perrexeris pergam. & ubi morata fueris, & ego pariter morabor: nec vnquam a tuo contubernio recedam, vt in patriam, aut materiam domum reuertar. Demde adiecit NOEMI, quod populus Israel haberet legem aded grauem, ac difficilem, vt sexcenta & tria præcepta contineret: quam totã ita seruare oporteret, quemadmodum illa obligabat. Ad quod RVTH, non minori animi fortitudine: populus, inquit, tuus, populus meus. quare sponte me offero: ad legem custodiendam eiusque onus portandum, sicut tu feceris: confidens in DEO, me tantum virum habituram, quantum habes tu, ad legem custodiendam. Adiunxit NOEMI tertium, quod non amplius oporteret Deos illos adorare, sicut antea: ed quod essent falsi: nam vnicum esse tantum, & solum verum Deum, quem omnes teneretur adorare, ei que amore summo ac reuerentia seruire. ad quod illa promptissimam se esse ostendit: *Deus tuus, dicens, erit Deus meus: & quem tu adoraueris, ego pariter adorabo; contemnens Idola falsosque Deos, quos hæcenus colui. Quartum denique proposuit, quod in lege sua grauissima essent constituta supplicia etiam mortis in eius transgressores; & oportere, si eam amplecti vellet, offerre se ad eius obseruantiam vsque ad finem vitæ, & si opus esset etiam ad vitam pro eius custodia exponendam. Ad quod virili prorsus pectore respondit: que te terra morientem susceperit, in ea moriar; & quod genus mortis subieris, ego quoque subibo. Et omnibus aduersis ac laboribus, quibus te exposueris, & ego me exponam: etiam si vita sit amittenda, ne meæ desim promissioni. Vt autem intelligas, me hæc omnia ex intimo corde offerre: *hæc mihi faciat Dominus, & hæc addat, si non sola mors me & te separauerit. & oro Deum, vt iram suam in me statim vibret; & horrendis pœnis me puniat, si omnium, quæ dixi, executioni me subtraxero. O virilem animum, ac diuinum potius quam humanum! apparet facile, Deum hæc vota aded generosa promouisse: siquidem vel in ipsis conuersionis eius inijs imperterrite aded, ac viriliter offert se, ad æquæ currendum atque ipsa senior, & aded in legis custodia exercitata. Cuius exemplum propterea***

(vt ait

Vide glossã
& Lyrã.1.
Constantia.2. *Ruth. 1. 16.*3.
Animi fortitudo.4.
Abnegatio.5.
Patientia.

Lib. 3. in ca.
3. Luc.

(vt ait S. Ambrosi⁹) ob oculos nobis proponitur: vt feruore discamus, quo decet nos diuinā vocationē sequi; & prælatis ac Spirit⁹ Magistris respondere, cum nobis grauitatē & oneris difficultatē, quod subire volum⁹, proponūt.

QVAM OBREM si nouam vitam, tanquam strenuus miles, cogitas inchoare, *b. inira*, quemadmodum Dauid, *domum Dei, in holocaustis, reddens ei* quatuor predicta proposita, magni amoris igne inflammata: constitue te in conspectu IESV capitanei tui, te ad se sequendum inuitantis: & spiritu illo RVTH dic ei: quocumque tu Saluator mi, perrexeris, pergam, tua vestigia sequens, & tua imitans exempla: & vbi moratus fueris, & ego pariter morabor, te semper comitando. Populus tuus Christianus, erit populus meus; & legibus illis gubernari cupio, quibus ille gubernatur. Iugu, quod ille tollit, tollam & ego iubens; magnam mihi existimans esse felicitatem, quod eius populi pars efficiar, quem in tuum elegisti. Et quamuis Tyro adhuc in domo tua, cupio tamen pariter currere cum antiquioribus eius: siquidem iubes, me facere voluntatem tuam in terra, sicut Angeli, qui tui sunt antiquissimi domestici, eam faciunt in cælo. Et cum tu Domine, dixeris tuis discipulis. *c. patrem tuum esse patrem nostrum, & Deum tuum Deum nostrum*: is erit Deus meus in æternum: idque tanta animi firmitate, vt nunquam Deum alium accipiam; nec idola diuitiarum, voluptatum, aut honorum, sicut solebam, adorem. ad quod meum propositum confirmandum, etiam statuo firmiter, quamcunque aduersitatem mihi euenientem acceptare, etiam si crucis mortē subire sit opus, quemadmodum tu subiisti: & sepeliri quemadmodum tu fuisti sepultus: quoniā hæc mors erit mea vita; & sepulchrum, requies mea. His quatuor propositis licebit nonnunquam feruentem addere confirmationem, qua RVTH sua confirmauit, edito scilicet graui iuramento, nunquam ab ijs, quæ proponis, deficiendi vsque ad mortem. Consequitur enim Spiritus S. dum efficaciter aliquem vocat, ad arduum quid pro diuino obsequio aggrediendū, inspirare nonnunquam seruis suis, vt proposita bona & animi decreta, quæ concipiunt, iuramento aut voto confirment quo se, ad ea exequenda, Deo obstringant: idque nonnunquam in re, quæ non præcepta, sed consilij erat: & interdum, etiam si præcepta esset, nouam tamen obligationem ad obediendum, iuramento aut voto sibi imponāt: quemadmodū Dauid dixit: *d. iurati & statui custodire iudicia iustitia: tue in æternum*: & S. Iob. *e. vinit Deus, quia donec superest halitus in me, non loquentur labia mea iniquitatem, ne lingua mea meditabitur mendacium: donec deficiam non recedam ab innocentia mea. In iustificationem meam, quam cepti tenere, non deseram.*

IN huiusmodi autem promissis conditiones illæ seruandæ sunt, quas RVTH in suis adhibuit. Fuit enim in primis promissio illa *de re sacra*, eiusque anima vtilissima: exire sc. ex patria sua, & occasionibus Idololatria; cō-

b Psa. 65. 13.

c Io. 20. 17.

d Psa. 118. 106.
e Iob. 27. 2.Quatuor
conditiones
voti & iuramenti.

1.

Res bona.

2.
Prudentia.3.
Necessitas.4.
Confirmatio.
2. 2. q. 88. a.
4. ad 1.Li. 1. de Sacramen. c. 2.
lib. 2. de officijs Eccl.
c. 14.
Urbanus 1.
Epist. decre.
c. 6.Epist. 45. ad
Armenios.

ungere se verò NOEMI, quæ poterat illā in DEI obsequio dirigere: & quæ admodū ipsa optabat, adiuuare. Deinde nō passionis aliquo impetu abrepta sed cū magna prudentia & quiete eā fecit; cū pri^o ea bene intellexisset, ad quæ præstanda se offerebat, ac iudicasset, valdè sibi expedire, si se ad ea præstanda iuramento obstringeret. Adfuit quoq; necessitas, promissionē iuramento cōfirmandi, quò sc. certā & securā redderet ipsam NOEMI, quod ex toto suo corde sese ad DEVM conuerteret, & lubens patriam suam desereret, tantamque vim iuramentum illud prioribus promissis addidit, vt dicat sacer textus: *videns ergo Noemi, quod obstinato animo RVTH decreuisset secum pergere, aduersari noluit, nec ad suos ultra reditum persuadere.* quando enim constat de tanta vocationis firmitate, cessandum est à probationibus: ne Spiritui S. eā inspiranti resistatur. Ac denique suam illam promissionē fecit RVTH, vt se ipsam in arrepto proposito confirmaret, qui (teste S. Thoma) finis est votorum: confirmare nos scilicet in bono, maxima, quæ in hac vita haberi potest, firmitate: ad similitudinē eius, quam habent in cælo beati. quod maximè propriū est nouæ legis: vt cum de votis agemus, apparebit. Et propterea fortè S. Ambrosius, & S. Isidorus, alijque S. Patres dicunt, fieri in Baptismo DEO D. N. promissionem, aut ipsum esse in modū promissionis cum duplici obligatione perpetua: altera de fide, altera de lege cum summa firmitate seruandis. Ac propterea diuina vocatio, sicut dictū est, à nobis exigit, vt cum Christo crucifigamur: ad significandū, quòd quemadmodū is, qui cruci est affixus, nō se potest refigere: ita Christiano nō licet recedere; aut se subtrahere ijs rebus, ad quas hic status illū obligat; nec Religiosus suas potest deserere. Sed felix (inquit S. Augustinus) necessitas, quæ impellit ad meliora. nihil siquidem est melius, quàm quòd obliget se quis, vt sit bonus cum maxima, quæ adhiberi potest, firmitate, vt talis perseueret: imitando ducē nostrum Iesum, qui cum esset cruci affixus, possetq; se refigere, ac descendere: id facere noluit, vt exemplum nobis esse firmitatis in bono, quod cum eius gratia incepimus.

CAPVT V.

QVOD SACRAMENTVM CONFIRMATIONIS CONFIRMATIONEM CONFERT GRATIAM, AD CRESCENDVM, & FIRMITER STANDVM IN CONFESIONE FIDEI, AC PERFECTIONE, QUAM IN BAPTISMO PROFESA SUMUS.

QVONIAM Vocatio Christiani hominis ad prædictum duplex egregium facinus cæptumq; tendit, ad *turrum* sc. Euāgelicæ perfectionis extruendam; & cōtra hostes *pugnandum*, qui eam perfectionem impedire moliantur: voluit Christus D. N. Confirmationis Sacramentum instituere, ad Baptizatos cōfirmandos, nouis que gratiæ suæ subsidijs corroborandos: vt vtrūq; cū maiori perfectione præstarent, quæ admodum & materia & for-

ma hu-